

NEWS

Muistokirjoitus ilmoituslapulle

Muistellen paperia, joka riippui ovissa ja seinillä.

3. syyskuuta 2026, Tobias Engl

Hyvästelemme tulostetun ilmoituslapun. Se riippui ovissa, näyteikkunoissa ja ilmoitustauluilla, usein vinossa, joskus vuosikausia, ja hoiti tehtävänsä valittamatta. Nyt se poistuu keskuudestamme yhtä hiljaa kuin tulikin ... pala teippiä tai nuppineula kulmassaan.

Se on myönnettävä: vaatimaton se oli. Se ei tarvinnut sähköä, verkkoa eikä salasanaa. Joka halusi sanoa jotain, kirjoitti sen, tulosti sen, teippasi sen seinään – ja valmista tuli. "Suljettu loman vuoksi", "Soita ovikelloa", "Vastamaalattu". Kokonaiset sukupolvet ovat kulkeneet sen opastamina, ja useimmiten siinä luki totta.

Uskollinen se oli, ajantasainen harvoin. Toissakuun tarjous roikkui yhä paikallaan, vaikka uusi oli ollut voimassa jo kauan. Näyteikkunassa se haalistui, kunnes punainen muuttui vaaleanpunaiseksi eikä puhelinnumerosta saanut enää selvää. Joka halusi muuttaa sitä, tarvitsi tulostimen, sakset ja vakaan käden.

Sen tehtävän ottaa nyt hoitaakseen näyttö. Se kertoo, mikä pätee tänään, eikä sitä, mikä päti keväällä, ja muuttuu samalla hetkellä, kun jokin muuttuu. Se puhuu useaa kieltä, suurentaa tekstiä heikkonäköiselle eikä haalistu valossa. Sen, mitä ilmoituslappu tavoitteli, näyttö vihdoinkin osaa: olla aina ajan tasalla.

Ilmoituslapusta jää jälkeen tyhjä seinä ja vähän teippiä, joka ei tahdo irrota. Olemme sille paljon velkaa ja toivotamme sille ansaitsemaansa lepoa. Kellastukoon se rauhassa siellä, minne velvollisuutensa täyttäneet vanhat esineet päätyvät.